

"Mielosios draugė, - tėsė Krišna, - gal jus Mano žodžiai ir poelgiai nuliūdino, tačiau žinokite, kad kartais Aš neatsiliepiu į Savo bhaktų jausmus. Kitąsyk Mano bhaktai karštai myli Mane, tačiau aš deramai neatsiliepiu į jų jausmus, kad jų meilė Man tolydžio stiprėtų. Jeigu jie pernelyg lengvai pasiektų Mane, jiems gali šauti mintis: "Kaip lengvai pasiekiamas Krišna". Todėl kartais aš ir neatsiliepiu į jų meilę. Jeigu beturtis susikrauna turtus, po to juos praranda, jis dieną naktį galvoja apie prarastą turtą. Taip kartais ir Aš, norėdamas, kad mano bhaktų meilė dar labiau sustiprėtų, apsimetu, kad jie mane prarado, ir jų jausmai Man, užuot išblėšę, dar labiau sustiprėja. Brangiosios draugė, tačiau nemanykite, kad elgiausi su jumis kaip su paprastais bhaktais. Aš žinau, aks jūs esate. Jūs atsisakėte bet kokių religijos bei visuomenės įsipareigojimų, nutraukėte ryšius su tėvais. Nepaisydamos visuomenės elgesio bei religijos priedermių, jūs atėjote pas Mane ir mylėjote mane, ir Aš tiek jums dėkingas, kad negaliu elgtis su jumis kaip su paprastais bhaktais. Nemanykite, kad palikau jus. Aš buvau su jumis. Aš tik stebėjau, ar labai Manęs ilgitės. Tad neieškokite priekabių. Jei aš jums brangus, atleiskite už netinkamą elgesį. Aš nesugebėsiu atsilyginti už jūsų stiprią meilę net jeigu gyvensite taip ilgai, kaip dangaus planetų pusdieviai. Už tokią meilę neįmanoma atsidėkoti, ar atsilyginti. Tad prašau jūsų rasti džiaugsmą savo pačių doruose poelgiuose. Jūs esate pavyzdys, kaip mylėti Mane, nes įveikėte didžiausią kliūtį -- giminystės ryšius. tegu jus džiugina jūsų pačių pavyzdingas būdas, nes savo skolos jums gražinti nesugebėsiu."

Iš Krišnos knygos